

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

SILICOSIS PULMONUM.

In een artikel „De pathogenesis van silicosis pulmonum” in dit *Tijdschrift* van 21 November 1931 schreef ik op pag. 5714: „... dat men de kwartskristallen in silicotische longen zichtbaar kan maken, door de coupes niet in te betten in canadabalsem, maar in een medium, dat een *anderen brekingsindex bezit dan kwarts*. Zulke stoffen zijn *glycerine* en *niet-optische cederolie*.”

Naar aanleiding van een vraag, die mij hierover bereikte, deel ik hierbij mede, dat niet ingedikte cederolie door GIESE is genoemd „niet-optische” cederolie. Men gebruike dus voor het zichtbaar maken van kwartskristallen de gewone *niet* ingedikte cederolie, zooals in de paraffinetechniek gebruikelijk is.

Groningen, 27 September 1932.

E. BEHR.

DE BEHANDELING VAN DAUWWORM MET BESTRAALD ERGOSTERINE.

In tegenstelling met de mededeeling van collega PRAKKEN in het laatste nummer van dit *Tijdschrift* over de behandeling van het eczema seborrhoicum infantum met vitamine A, had ik goede resultaten bij een tiental kinderen, bij wie de dauwworm na het gebruik van davitamon A (Organon) driemaal daags tien druppels snel genas. Aan het diët werd niets verandert, tenzij er grove fouten gemaakt werden; de huid werd met sla-olie schoon gehouden, de vurigste plekken kregen wat zinkolie.

Enkele dagen geleden werd ik geroepen bij het tweede kindje uit een gezin, waarvan het oudste na het gebruik van drie fleschjes van 10 cM³ davitamon A van dauwworm genezen was. Dit kind leed er ook aan; van de ouders kwam het verzoek: „Dokter ik denk, dat we de druppeltjes weer noodig hebben”.

Mijn eigen dochttertje van ongeveer 10 maanden kreeg telkens last van ruwe huidplekken met puistjes, welke met zalf wel verdwenen, maar telkens weer op andere plaatsen ontstonden. Hoewel het geen dauwworm was, bleef de huid gaaf na het gebruik van 10 cM³ davitamon A.

Tricht, 26 September 1932.

A. M. M. VAN DER WILLIGEN.

COXA PLANA NIET DOOR PLATTE OF WIJDE HEUPKOM?

In het *Nederl. Tijdschrift voor Geneeskunde* van 24 September j.l., meent dr. COLAÇO BELMONTE het bovenstaande te bewijzen door mededeeling van twee gevallen, waarin de kalkarme haard, die tijdens de ontwikkeling der coxa plana vlak onder de groeischijf in den dijbeenhals pleegt te ontstaan, niet in het midden, doch lateraal gelegen is. Zijn eerste X-photo, die hij normaal noemt, vertoont den „coup d'ongle” in het komdak, de opschuiving van den dijbeenhals ten opzichte van het foramen obturatum, den bijna horizontalen stand der groeischijf, de „kin”-vorming aan den hals, den jockeypet-vorm en zelfs lateropositie van het hoofd op den hals. Het tweede geval, dat hij in een verder stadium zag, had dezelfde verschijnselen en bovendien de kalkarme plek. In beide gevallen toont ook de gezonde zijde dezelfde verschijnselen, behoudens de opschuiving in het tweede geval, welke daar gemaskeerd is door sterke kinvorming. Al deze afwijkingen komen niet ter sprake. Zij worden normaal geacht. Slechts de „jockeypet”-vorm wordt vermeld, doch abusievelijk ter aanduiding van het geheel platgedrukte hoofd in het eindstadium. Dat het dijhoofd, na horizontaal te zijn gedraaid, soms meer lateraal dan centraal een beschadiging van den hals kan bewerken, blijft met al die verschijnselen den schrijver verborgen: de laterale ligging van de kalkarme plek bewijst voor hem, dat coxa plana niet door een platte of een wijde heupkom kan ontstaan.

Van een schrijver over dit onderwerp zou tenminste de kennis van het normale Röntgenbeeld mogen verwacht. En ook een meer logische behandeling: de incongruentietheorie gaat uit van een bestaande platte of wijde heupkom. Zij beschouwt slechts de daarvan te verwachten secundaire veranderingen. Zij sluit geenszins het ontstaan van coxa plana langs andere wegen uit. Ook al had de schrijver in zijn gevallen de incongruentie uitgesloten en een andere oorzaak voor de ontwikkeling der coxa plana aangegeven — noch het een noch het ander is het geval — ook dan zou de incongruentietheorie niet verzwakt zijn. Immers, de uitspraak „alle guldens zijn zilveren munten”, wordt niet verzwakt door de *mutatis mutandis* in het dagelijksch leven zoo vaak gehoorde „tegenwerping”: „maar alle zilveren munten zijn toch geen guldens”.

MURK JANSEN.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

BERLIN. — **Dysenterie.** Evenals hier te lande zijn te Berlijn een aantal gevallen van dysenterie waargenomen. Ook te Düsseldorf heeft de ziekte geheerscht, uitgaande van een „wilde Siedlung”, waarmede vermoedelijk een woonwagenkamp is bedoeld. Nu de warmte wat is afgenomen, is er geen gevaar voorhanden; toch zijn waarschuwingen en raadgevingen verspreid (*Münch. med. Wochenschr.*, 9 Sept.).

— **De toestand van het apothekersbedrijf in Duitschland.** Het 60-jarig bestaan der Deutsche Apothekersvereinigung is te Swinemünde onder ongunstige omstandigheden gevierd. Gevallen werden genoemd van een inkomen van 77 mark per maand, zelfs van 687.33 mark in een geheel jaar. Tot de rijksregering is het verzoek gericht, in de noodverordeningen, voor zoover zij betrekking hebben op het apothekersbedrijf, belangrijke veranderingen aan te brengen, omdat anders de Deutsche apotheken, vooral op het land en in de steden, zullen ineenstorten (*Münch. med. Wochenschr.*, 9 Sept.).

— **Een dierenpsycholoog overleden.** Misschien herinnert men zich van voor bijna twintig jaren den naam van OSKAR PFUNGST, die indertijd doctor medicinae honoris causa is geworden. Hij hield zich bezig met de psychologie der dieren en is vooral bekend door zijn boek over het rekenende paard „Kluger Hans” te Düsseldorf. Hij is thans te Berlijn overleden op 58-jarigen leeftijd (*Münch. med. Wochenschr.*, 9 Sept.).

— **Voordrachten over kwakzalverij.** In November zullen door een aantal hoogleraren der geneeskundige faculteit voordrachten worden gehouden over de kwakzalverij. Den 22en November wordt in het instituut voor geschiedenis der geneeskunde en natuurwetenschappen een kwakzalverij-tentoonstelling geopend (*Deutsche med. Wochenschr.*, 9 Sept.).

LONDEN. — **De doktersrekening der natie.** *The Lancet* van 17 September bespreekt de kosten van den openbaren gezondheidsdienst van Engeland over 1931, als de vader van een gezin, die de rekening van den dokter ontvangt en nu nagaat, wat hij voor zijn geld ontvangen heeft. De huisvader is tevreden over alles wat verkregen is, maar vraagt zich af, of het voortaan niet goedkooper zou kunnen en geeft eenige wenken in deze richting. Vooral zouden nog meer voorlichting van het publiek en samenwerking met de practiseerende artsen in dit opzicht van voordeel kunnen zijn.

De rekening dan bedraagt 57.370 000 P.St. Hiervan is 7 millioen besteed aan ziekenhuizen voor tuberculose, besmettelijke ziekten en geslachtsziekten; 1 millioen aan salarissen; 2 millioen voor de zorg voor moeders en kinderen; 1 millioen voor geestelijk gebrekkigen, 4 millioen voor geneeskundig schooltoezicht, 9 millioen voor geneeskundeige armenverzorging, ruim 30 millioen voor watervoorziening.